



לא כותרת, 2011, שמן על קנבס, 40x160 ס"מ

**"מול עורב, שחור כאופל, קדרותי שונתה לבסוף אל קצה חיוך, בגלל הרהב ששברק עינו נגס, יעל ראשו נם בדל כרובלת אין כבר, אך הוא בר-כולת, עורבא קשיטא שחור גולגולת מן הדמדומים נדד..."**

תערוכה זו עוסקת בדיומים דו-משמעיים של נוכחות צימורת משמחת העורבים. העורב הוא הניכור של קדמון המשמש לצורך הדגשה של מצבים דואליים, לא מוסברים ולא מוחלטים בחייו. האמביוולנטיות לכי דמותו משמעת מתוך סימולו כטורף, אוכל נבלות, ערמומי, אכזרי ומסתורי מחד והיותו עוף משפחת העופות, נטול כל כוונות ודביות הפועל אך ורק על פי ייצר ההישרדות הפכיתית שלו, מאידך דימוי זה מבליט את החיים האנושיים כרב-משמעיים, כשהרוג, האכזריות והודון ניצבים למוול צער וחמלה, ללא יכולת ברורה להחליט מה הצורך ומהו הנכון. לעתים, גם מה שבראה לעין, איננו מה שהוא באמת. חלק מהעבודות בתערוכה זו מבוססות על מצבים והבחנות שהאמת בהן איננה חד משמעית וניתן לפרסם לראן או לראן. אווירת מסתורין אופקת את הציורים. זמן ההתרחשות איננו ברור, ספק יום, ספק לילה. גם המקום איננו ידוע. דממה עוטפת את המרחבים, עצים כהים נטועים בשממה חיוורת. הלך הרוח המידי העולה מתוך הציורים יוצר תחושת בדידות, כיסופים, פחד וזרות. יש בהם משמעת צורנית המשרדת אימוק מסוים וריחוק, ועם זאת רגישות. מתוך הפרטים המעטים מצליח קדמון ליצור עולם שלם ומורכב המשקף את המתח בין היש לאין, בין הנוכח לעדוד ובין חיות למוות.



חושפים, 2011, שמן ושמן על קנבס, 50x230 ס"מ

**"מול עורב, שחור כאופל, קדרותי שונתה לבסוף אל קצה חיוך, בגלל הרהב ששברק עינו נגס, יעל ראשו נם בדל כרובלת אין כבר, אך הוא בר-כולת, עורבא קשיטא שחור גולגולת מן הדמדומים נדד..."**

תערוכה זו עוסקת בדיומים דו-משמעיים של נוכחות צימורת משמחת העורבים. העורב הוא הניכור של קדמון המשמש לצורך הדגשה של מצבים דואליים, לא מוסברים ולא מוחלטים בחייו. האמביוולנטיות לכי דמותו משמעת מתוך סימולו כטורף, אוכל נבלות, ערמומי, אכזרי ומסתורי מחד והיותו עוף משפחת העופות, נטול כל כוונות ודביות הפועל אך ורק על פי ייצר ההישרדות הפכיתית שלו, מאידך דימוי זה מבליט את החיים האנושיים כרב-משמעיים, כשהרוג, האכזריות והודון ניצבים למוול צער וחמלה, ללא יכולת ברורה להחליט מה הצורך ומהו הנכון. לעתים, גם מה שבראה לעין, איננו מה שהוא באמת. חלק מהעבודות בתערוכה זו מבוססות על מצבים והבחנות שהאמת בהן איננה חד משמעית וניתן לפרסם לראן או לראן. אווירת מסתורין אופקת את הציורים. זמן ההתרחשות איננו ברור, ספק יום, ספק לילה. גם המקום איננו ידוע. דממה עוטפת את המרחבים, עצים כהים נטועים בשממה חיוורת. הלך הרוח המידי העולה מתוך הציורים יוצר תחושת בדידות, כיסופים, פחד וזרות. יש בהם משמעת צורנית המשרדת אימוק מסוים וריחוק, ועם זאת רגישות. מתוך הפרטים המעטים מצליח קדמון ליצור עולם שלם ומורכב המשקף את המתח בין היש לאין, בין הנוכח לעדוד ובין חיות למוות.

הם שופעים ויטאליים ונוצמה היוצרים רושם מתמיד כאילו הם על סף מעוף, המראה, דינוק. אולם בדרך מלאית כלשהי, הם נלכדים תמיד בשבירי הרגע הנמופה העורבים נכלמים וקופאים, אך אינם נתונים תחת מצב קיומי הישרדותי, כמו הננה עצמית או השגת טרף. העורבים של קדמון מסמלים את ההתכוונות, ההתקפה והמננה. הם מהווים גם כישוי של מצב דרוך, כשנס כמנתחו אורב העורב כשהה שפיעין נותרת ערנית וקשובה. העורבים אינם ניצבים על עצים כבויים, על עמודי חשמל או על גגות של בתים. הם צופים בהזירות על פני כדור, הם רחוקים יחד עם זאת קרובים ותמיד כאלו מעל לליל. עם זאת, לא מובעת בעבודות היכולת המופלאה שלהן לעוף. הציורים אינם מצויים ממנה של מנף הצמח, אמן ההסתמלת על העורבים ובאמצעותו מונבל לשרב מצומצם של הימצאותם עולמו המספורי והמורכבי של קדמון מתמקד בנונים שחורים-לכים-חומים אשר מעצמים את הדיומו ובחנים את הקצוות של מוות וחיים, עוצמה לדר רש. עבודותיו מתאפיינות בהסתכלות

למך עולמות מכימים נפשיים חבויים, שיתגלו איל באמצעות העורב, המהווה שיקוף של נוכחות נלויים ונסתרים. חיבתו של קדמון לעורבים מלמדת שהוא מחיפם אליהם כשויים לכי אנוש. הוא מצייר אותם באינטימיות כזו שאנו יכולים לחוות את מלאי שיוחם ממש כשם שאנו חווים את זו שלנו. דממה שועורבים בעל שפה משלהם שאתה הוא מתקשר. העורב הוא היצור הפיקח ביותר מבין העופות. לציור ציפורים של משמעות ומירושים רבים. הם משמשים הן כדיומים סימבוליים הקשורים למסורות אנושיות והן כאמצעי להגברת המושג של רחמים רגשיים ואינסטינקטיביים. דיומים אלה, דואליים כסימבוליים שלהם, ששויים לייצג יסודות מסטניים ומיכיים מצד אחד, יסודות אקטיביים והמלכיים בחי האדם מצד שני. מאידך עורבים על רקע קטני טקסטים מתקשר בין השאר לעבודה שהעורב הוא בעל אינטליגנציה כבדה במיוחד ובעל כישורים לשוניים וכולת תקשורת. העורבים של קדמון אינם מבויתים ואינם ניבוחים. אין בהם דוך, אך גם אין בהם כיעות. הם יצורים חושפים אמנם, אך אוטונומיים.

השרות:  
1. העורב, קאופר נותנת סאת אודר אין פיל, פורטס ללאונבה  
כ. 1849, לורנס-טיק סוקד

התאחדות הציירים והציירות  
בית המדרש לרשי ישראלי, רחוב ג'ורג' אלמיר 9, תל אביב, 6109900, 03-5246660  
תיקס בילינג 03-5246660, 03-5246660, 03-5246660, 03-5246660  
www.artistshouse.co.il  
2011 ©



2011, Different Trains, טכניקה מעורבת, 100x160 ס"מ



את חיי אכלה בניסיון של הרקטת אדע את מותי והחיה לרשי הישראלי, 2011, שמן על קנבס, 110x90 ס"מ



2011, Strange Fruit, No. 1, שמן על קנבס, 40x160 ס"מ



2011, Strange Fruit, No. 2, שמן על קנבס, 40x160 ס"מ



2011, Strange Fruit, No. 3, שמן על קנבס, 40x160 ס"מ